

ikke fundet nogen som helst Betænkelse ved at følge den Udtalelse, som blev vedtagen i Lands-thinget med et meget overveiende Stemmeantal, saavidt jeg husker med 53 Stemmer imod 10, og jeg skal gjøre opmærksom paa, hvorledes denne Form for Udtalelsen i Landstinget er fremkommen. Den er fremkommen som et Kompromis, og Forslaget blev stillet netop i den Hensigt at drage Omsorg for, at den Misbilligelse, som blev udtalt, ikke skulde ramme paa urette Sted men ramme paa det rette Sted; man vilde sikkre den daværende Marineminister imod, at Noget i denne Misbilligelse mod Værftet skulde lægge ogsaa en Misbilligelse mod hans Administration. Jeg kan heller ikke være enig med det ærede Udvalgs Fler- tal i, at Rigsdagen ikke skulde kunne paa en Indstilling fra Statsrevisionen grunde en Aner- kjendelse af eller Misbilligelse imod en Minister. Derimod skal jeg villig indrømme, at en saadan Anerkjendelse eller Misbilligelse kan Statsrevisionen i sin Egenkab som saadan ikke foreslaa.

Marineministeren (Haffner): Den Betænkning af Statsrevisionen, som foreligger, angaar et Regnskabsaar, for hvilket jeg, som daværende Marineminister i det Mindste for $\frac{3}{4}$ af Aaret, bærer Ansvar, og det foranlediger mig til at begynde Ordet for at udtale mig om Indstil- lingspunktet under Nr. 4. Udtalelsen er i sin Tid foreslaaet af Statsrevisionen. Jeg har for mit Vedkommende altid næret nogen Tvivl, om der virkelig ogsaa skulde være en sær Opfordring tilstede for Statsrevisionen til at fremkomme med denne Indstilling; men jeg kan meget godt forstaa, at, naar Statsrevisionen er fremkommen med den, den saa ogsaa bliver støttet af Rigsdagen. Jeg veed, at i al den Tid, jeg forrige Gang var Marineminister, havde jeg ikke alene min Opmærksomhed, men ogsaa min særlige Opmærksomhed, kan jeg sige, henvendt paa Forholdene ved Orlogs- værftet, og jeg tør udtale, at det Samme har været Tilfældet med den Marineminister, der fulgte efter mig. Som et yderligere Bevis herfor skal jeg tillade mig at anføre, at den daværende Ma- rineminister under 24de Mai i Fjor nedsatte en Kommission, som havde det Hverv at undersøge samtlige Forhold paa Orlogsværftet og fremkomme med Forslag til Forandringer i Ordningen af samme, for saa vidt den dertil maatte finde An- ledning. Kommissionen har afgivet sin Betæn- ning under 8de November forrige Aar, og denne Betænkning er nu Gjenstand for en nøie Over- veielse i Marineministeriet. Det, som man altsaa har tilfattet i Marineministeriet, og som ogsaa er det Maal, man nu sætter sig ved Behandlingen af Kommissionens Betænkning, er at søge at til- veiebringe en saa let og hensigtsmæssig Tjeneste- gang paa Værftet som mulig, at føre en nøie Kontrol med Anstafelserne og med Magasine- ringen og at faae en klar og tydelig Bog-

føring, saaledes at man bliver sat i Stand til at aflægge et Regnskab, som kan tilfredsstille Statsrevisionens ikke ringe Fordringer. Jeg tror, at, naar det er godtgjort, at Marine- ministeriet i lang Tid har haft sin særlige Op- mærksomhed henvendt derpaa, saa er der ikke nogen stor Anledning til nu at fastholde den Udtalelse, som fremkom i Statsrevisionens Betænkning over det her fremlagte Regnskab. For Øvrigt kan jeg jo for min Del med stor Sindssro finde mig i, at en saadan Udtalelse kommer ind her ved den Leilighed, og hvad Formen angaar, saa er den jo nærmest et Anliggende mellem begge Rigsdagens Afdelinger. Men jeg vil henstille, om, naar det er anerkjendt fra flere Sider, fra Statsrevisionen og fra den ærede Ordfører for Udvalget, at Ma- rineministeriet har sin særlige Opmærksomhed henvendt paa Værftet, og naar der, som det er sand- synligt, i det, som er foreslaaet af Udvalget, rimeligvis vil blive foreslaaet Forandringer, man da ikke lettest kunde opnaa Enighed med det andet Thing og komme til et, efter min Formening rigtigt, Resultat, ved til næste Behandling af denne Sag at foreslaa, at Udtalelsen om Marinemini- steriet helt udgaar.

Winther: Jeg skal ikke blande mig videre i Striden om, hvilket Udtryk der skal bruges i den Beslutning, der tages; naar deraf blot frem- gaar, at demed er dette Regnskab særddigt, fore- kommer det mig tilstrækkeligt, hvilken Form der saa bruges. Men det, som gjør, at jeg har be- gjært Ordet, er, at denne Bemærkning med Hen- syn til Marineministeriet nu har ligget saa længe for, at det Indtryk, man havde, da Betænkningen fremkom, er noget ubvist, og det forekommer mig, at det vilde være i høj Grad urigtigt, om man lod flige Udtalelser som dem, der i sin Tid fremkom fra Statsrevisionen, gaa upaaagtede hen eller saa at sige desavouerede eller ikke anerkjendte den Iver, Statsrevisionen har vist ved at gjøre sine Bemærkninger. Det er nu ganske vist, at for den ærede Minister, som nu sidst talte, og som er den, der har Ansvar, var det behageligt, dersom man lod hele Sagen falde bort, saa at den ikke mere blev Ojenstand for Indtale. Han siger, at han vil bære det med Sindssro, om den omtalte Bemærkning kommer til at staa der. Altsaa, mine Herrer, det forårsager ikke Ministeren, som De vist ikke har Noget imod, nogen Mangel paa Sindssro, naar vi lade Bemærkningen blive staaende, og dersom den ærede Minister tror, at vi lettest bleve enige med Landstinget, naar vi lade Bemærkningen helt falde bort, forekommer det mig, at det er bedst at lade Landsting og Folkething prøve paa, hvad de bedst kunne blive enige om. Det er altid vanskeligt for en Minister, der har Ansvar i den paagjæl- dende Sag, at give et upartist Raad med Hensyn til, hvorledes denne Sag lettest kan afgjøres